

[Finansministeren.]

Som vi allerede var indstillet på ved finanslovforslagets fremsættelse, har vi endvidere konstateret, at januarpristallet trods de meget afdæmpede prisstigninger, der prægede efterårets prisudvikling, udløste 2 dyrtidsportioner, især på grund af virkningen af boligpostens indregning. I overensstemmelse med septemberforliget udarbejdede regeringen efter drøftelse med forligspartierne lovforslaget om en prisdæmpende godtgørelse til erhvervslivet, og merudgifterne ved denne godtgørelse udgør 1,35 mia kr., der ligeledes er indarbejdet i finanslovforslaget. Den ekstra dyrtidsportion har samtidig betydet, at vi har måttet forhøje reserven til dækning af pris- og lønstigninger med 750 mill. kr. Dette beløb modsvares ganske vist af en tilsvarende forhøjelse af indtægterne ved kildeskat, men når vi alligevel ikke har forhøjet skønnet over indtægterne, skyldes det, at de seneste skøn over stigningen i lønindkomsterne fra 1975 til 1976 på trods af den ekstra dyrtidsportion er uændrede, og det må ses som udtryk for en mindre lønstigning og en lavere vækst i arbejdsstyrken i 1976 end tidligere påregnet.

Bespærelserne og de omtalte korrektioner sammen med en række mindre reguleringer fører totalt til, at finanslovforslaget på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet nu viser udgifter på knap 79,3 mia kr., mens indtægterne anslås til lige knap 67 mia kr. Underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet bliver herefter på 12,3 mia kr., og når kapitalposterne medtages, når vi op på et kasseunderskud på 14,9 mia kr., hvortil kommer den sociale pensionsfonds obligationsopkøb på 3,4 mia kr. Dette kasseunderskud er af de grunde, jeg har nævnt, ca. 2 mia kr. større end det, vi anslog ved finanslovforslagets udarbejdelse.

Jeg skal i øvrigt henvise til den oversigt over statsbudgettet, der er omdelt.

I overensstemmelse med septemberforliget har regeringen efter drøftelse med forligspartierne taget de nødvendige skridt til at neutralisere likviditetsvirkningen af dette betydelige kasseunderskud i 1976-77. Folketinget har i fredags vedtaget regeringens lovforslag, hvorefter regeringen bemyndiges til at optage indenlandske statslån på i alt

19 mia kr. Salget af de nye statsgældsbeviser og statsobligationer, der vil blive udstedt i medfør af denne lov, vil blive påbegyndt mandag den 5. april. Jeg er overbevist om, at vi med denne lovgivning har fået tilvejebragt et væsentligt og et smidigt redskab i den pengepolitiske styring, og at det ved hjælp heraf vil være muligt at løse problemerne omkring finansieringen af kasseunderskuddet, uden at dette vil gribe forstyrrende ind på obligationsmarkedet.

Den pengemængde, der ønskes opsuget, svarer stort set til likviditetsforøgelsen over statsbudgettet, og hvis vi ikke traf denne foranstaltning, ville vi med den forøgede pengemængde komme ud i en stærk inflation med formindskelse af konkurrenceevnen og en hertil svarende stigning i arbejdsløsheden til følge.

Optagelsen af statslån sammen med Nationalbankens udstedelse af korte indlånsbeviser vil sætte banken i stand til at yde støtte til det lange obligationsmarked, der fortrinsvis finansierer byggeriet, og dermed holde den rente nede på et niveau, der gør det muligt at gennemføre en fornuftig finansiering til gavn for beskæftigelsen i denne sektor.

Uden en opøgning af den forøgede likviditet ville den korte rente blive så lav, at det ville være umuligt at gennemføre en stærkt påkrævet valutarisk finansiering, idet dansk erhvervsliv ikke ville have nogen tilskyndelse til fortsat at arbejde med udenlandske kreditter.

Der bliver ikke frataget erhvervslivet nogen kapital, som det har været hævdet, til skade for produktive investeringer i forhold til den nuværende situation, idet likviditetsopøgningen som nævnt kun modsvarer likviditetsforøgelsen over statsbudgettet, og jeg vil her gerne på ny understrege, at salget af statsobligationer i samarbejde med Nationalbanken vil blive gennemført så smidigt som muligt under hensyntagen til den til enhver tid værende likviditet, således at det normale pengemarked ikke lider skade herved.

For så vidt angår finansieringen af renter og afdrag på statslånene må formen herfor først og fremmest afhænge af den til enhver tid værende samfundsøkonomiske situation. Betalingen af afdragene vil forøge likvidite-